C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2934/25 Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
4-2506-03-4r-21082025 Judecător Iu. Malcoci

D E C I Z I E
În numele Legii
16 decembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Serghei Sandu în interesele contravenientei Mariei Grosu împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 16.07.2025, pronunțată pe cauza contravențională de acuzare a contravenientei Maria Grosu în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 16.07.2025, s-a respins contestația depusă de Grosu Maria asupra procesului-verbal seria/numărul MAI06 493447 din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare contravențională emise de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei Achelina Ghenadie în privința lui Grosu Maria în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM, ca depusă tardiv.

Decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei din 11.04.2025 adoptată în privința lui Grosu Maria în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la 31.07.2025, în termenul legal de 15 zile, avocatul Sandu Serghei a depus recurs în interesele contravenientei Maria Grosu, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În motivarea recursului declarat, recurentul susține, că instanța de judecată n-a dat apreciere obiectivă și un răspuns adecvat la fiecare argument din contestația înaintată, fără a analiza profund toate elementele, circumstanțele întru constatarea adevărului. Susține recurentul, că instanța n-a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator, n-a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influența votul la alegeri sau referendum, precum n-a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârșit și a acționat anume după cum prevede fapta contravențională, dacă votul a fost influențat. Or, la caz nici agentul, nici instanța n-au probat aceste circumstanțe, ignorându-se că la speță nu este stabilită nici latura obiectiva dar nici latura subiectiva a contravenției. Consideră recurentul, că instanța nu a dat apreciere faptului că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori - nu sunt prezenți indici calificativi a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] Cod contravențional precum s-a ignorat și argumentul contestatarului cu privire la proporția sancțiunii, instanța neexaminând incidența principiului proporționalității la aplicarea unei amenzi la limita maximă a sancțiunii. În opinia sa, instanța de fond a examinat formal cauza, nu a cercetat pe deplin starea de fapt a speței și nu a dat un răspuns explicit tuturor problemelor de drept ridicate de către contestatar.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Astfel, după stabilirea cauzei pentru examinare la data de 16.12.2025, părțile au fost informate despre termenul fixat și despre dreptul lor de a prezenta o referință, inclusiv contravenientei i-a fost acordat termen pentru achitarea taxei de timbru, care a fost achitată prin nota de plată 00 0205 7646 0754 din 05.12.2025. Până la momentul examinării cauzei, părțile nu au depus referințe asupra recursului, însă această împrejurare nu împiedică soluționarea lui.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi admis din alte motive, cu casarea integrală a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a contestației ca fiind nefondată cu menținerea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei din 11.04.2025 fără modificări.

În acest sens, Colegiul penal reține, că potrivit art.473 alin.(1) pct.2) lit.b) CCo, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: ... admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: ... rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului*.

Analizând materialele prezentate spre examinare în raport cu concluziile instanței de fond expuse în hotărârea contestată, Colegiul constată, că la soluționarea contestației înaintată de Maria Grosu instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.381 alin.(4) CCo, potrivit cărora, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru* ***cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă****, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

În opinia Colegiului, instanța de fond examinând contestația înaintată de către Maria Grosu, asupra procesului verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025, prematur a ajuns la concluzia de omitere a termenului de atac la depunerea contestației, iar soluția de respingere a contestației ca fiind tardivă este contrară materialelor cauzei.

Astfel că, potrivit art.448 alin.(1) CCo, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8)*.

Rezultând din actele prezentate spre judecare, se constată, că procesul verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 a fost întocmit în privința Mariei Grosu în prezența acesteia, însă ea a refuzat de a-l semna.

Admițând invocarea instanței, precum că Maria Grosu a fost prezentă la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție și a refuzat de a-l semna, termenul de contestare a început să curgă din data emiterii deciziei.

Astfel, Colegiul consideră pripită concluzia instanței de fond privind tardivitatea contestației, întrucât aceasta nu se sprijină pe o analiză completă și obiectivă a materialelor cauzei, or instanța nu a examinat în mod suficient circumstanțele legate de momentul real al depunerii contestației, limitându-se să valorifice exclusiv mențiunile agentului constatator, fără a verifica autenticitatea și coerența datelor înscrise.

În acest aspect, Colegiul reține că în cauză persistă neconcordanțe evidente cu privire la data depunerii contestației. Astfel, pe contestația depusă este indicată data de 29.04.2025, ulterior pe contestație este ștampila Inspectoratului de poliție, Sîngerei datată cu 30.04.2025, după care pe amprenta ștampilei de înregistrare la Judecătoria Bălți sediul Sîngerei este indicată data de 07.05.2025. În aceste

condiții, există cel puțin trei repere calendaristice contradictorii, ceea ce relevă o incertitudine reală privind momentul exact al depunerii contestației. Or, o asemenea neclaritate, generată inclusiv de modul defectuos al consemnării de către agentul constatator, nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei sancționate.

Instanța de fond nu a dispus verificarea suplimentară a acestor date și nici nu a examinat proveniența și exactitatea înscrisurilor, deși avea această obligație în vederea stabilirii unei situații de fapt certe. În lipsa unei determinări clare și incontestabile a momentului depunerii contestației, nu poate fi reținută tardivitatea acesteia, întrucât orice dubiu privind respectarea termenului legal trebuie interpretat în favoarea contestatarului, potrivit principiului *in dubio pro reo* și regulilor generale ale procesului contravențional.

Prin urmare, Colegiul reține că instanța de fond a aplicat eronat normele procedurale referitoare la stabilirea termenului de contestare, omițând să valorifice probele concludente existente la dosar și contradicțiile evidente privind datele de pe înscrisuri. Această deficiență atrage netemeinicia soluției de respingere ca tardivă a contestației.

În consecință, se impune casarea hotărârii primei instanțe și reexaminarea contestației pe fond, cu evaluarea completă și riguroasă a tuturor mijloacelor de probă, or Colegiul penal consideră depunerea contestației de Maria Grosu la data indicată în contestație, 29.04.2025, iar ținându-se cont de faptul, că decizia a fost emisă la 11.04.25, iar data de 26.04.25, 27.04.25 și 28.04.25 au fost zile de dihnă, se consideră că contestația a fost depusă în termenul legal de contestare, prevăzut de art.448 Cod contravențional.

Cu privire la legalitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale emisă la 11.04.2025 de către agentul constatator din cadrul IP Sîngerei, Achelina Ghenadie, prin care Maria Grosu a fost sancționată în baza art.47/1 alin.(1) CCo cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei, Colegiul penal reține următoarele.

Potrivit dispozițiilor art.473 alin.(1) pct. 2) lit. b) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Deci, dispozițiile art.466 lit. d) Cod contravențional, care statuează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii

sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

Conform art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Potrivit prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Colegiul penal indică că, în conformitate cu prevederile art. 458 Cod contravențional, la examinarea cauzei contravenționale în fond instanța de judecată urma să soluționeze următoarele chestiuni: *caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărârii emise.*

Conform art.394 alin.(4) Cod contravențional, *judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.*

În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

La caz, verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma normelor legale citate supra, instanța de recurs atestă că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, precum și dând o apreciere eronată circumstanțelor de fapt stabilite prin setul probator prezentat de către agentul constatator, iar în consecință
constatările menționate supra denotă caracterul pripit al soluției pronunțate, împrejurare ce impune soluția privind casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii de menținere a deciziei de sancționare emisă de către agentul constatator.

Colegiul penale evidențiază că prin adoptarea unei noi hotărârii în ordine de recurs nu se agravează situația juridică a contravenientului, întrucât se menține aceeași sancțiune contravențională aplicată prin decizia agentului constatator; nu se adaugă noi măsuri restrictive; nu se aplică un cuantum majorat al amenzii ori măsuri complementare. Astfel, fiind pe deplin respectat principiul *non reformatio in peius*, consacrat atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența CEDO.

În continuare, Colegiul reține că potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate

aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenția atât circumstanţele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art.425 alin.(7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării

lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, contravenție incriminată Mariei Grosu, se sancționează, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, vinovăția Mariei Grosu se probează prin: copia raportului privind constatarea contravenției din 08.04.2025; copia raportului privind înregistrarea contravenției din 09.04.2025; copia încheierilor și mandatelor Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516; procesul-verbal privind actele de constatare din 09.04.2025, informație despre utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Maria Grosu, care în perioada octombrie 2024 a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 4 (patru) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești.

Cu alte cuvinte, Colegiul penal ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional *fiind una formală*, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, *la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil şi recepționarea mesajelor*. Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Prin urmare, Colegiul penal ține a trece în revistă că, odată ce fapta contravențională încriminată celui din urmă este una formală, prezintă interes speței nemijlocit acțiunea evidentă de instalare în propriul telefon a aplicației mobile ne fiind astfel necesar verificare de către autoritățile satului dacă contravenienta a primi sau nu careva mijloace bănești în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor în favoarea unui candidat anume.

Astfel, reieșind din cele deduse, Colegiul ajunge la concluzia de a fi solidar cu poziția reprezentatului organului extrajudiciar referitor la faptul că, indiferent de situația realizării sau nu a transferul efectiv, fapta de instalare inițiată de persoana

constatată a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, or comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale, pasibil astfel de a fi supusă răspunderii contravenționale, întrucât extrasul din raportul de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numărul SIM al Mariei Grosu și aplicația bancară „PSB" asociată BC „*Promsveazibank*" din Federația Rusă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția Mariei Grosu în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator, iar Maria Grosu nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

La fel, Colegiul penal statuează că perioada comiterii contravenției coincide cu data recepționării transferurilor financiare prin intermediul aplicației PSB Bank care au avut loc la 24.09.2024, dată calendaristică ulterioară intrării în vigoare a dispozițiilor art.47[1] Cod contravențional, introdus prin Legea nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024.

De asemenea, Colegiul penal menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numerele SIM al Mariei Grosu și aplicația bancară „PSB" asociată BC „Promsveazibank" din Federația Rusă.

În același context, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47[1] Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra procesului democratic al alegerilor, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării principiului votului liber exprimat.

Pe acest fundal, Colegiul penal conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este

perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supusă aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

De rând cu aceasta, Colegiul penal ține a respinge argumentele Mariei Grosu privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, or prin instalarea aplicații PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare se certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale, iar la acest capitol organul extrajudiciar just a constatat faptul că, într-un mediu electoral, practica instalării unei aplicației bancare chiar şi în stadii incipiente în vederea primirii unor avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic reprezintă o amenințare directă la adresa integrității sistemului democratic.

Totodată, stabilirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional a fost realizată în baza probelor administrate, acestea fiind suficiente pentru a reține atât latura obiectivă, cât și pe cea subiectivă a faptei. Lipsa unor dovezi directe privind influențarea efectivă a votului nu înlătură caracterul contravențional al acțiunii, întrucât norma sancționează însăși fapta de oferire a unor mijloace materiale cu scopul de a influența votul, independent de realizarea rezultatului urmărit.

Din considerentele expuse, Colegiul constată temeiul pentru recurs prevăzut la art. 466 lit. d) Cod contravențional, din care motiv hotărârea recurată urmează a fi casată, cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care contestația depusă de Maria Grosu urmează a fi respinsă ca nefondată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii din 11.04.2025 vor fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul avocatului Serghei Sandu, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 16.07.2025 pronunțată pe cauza contravențională de acuzare a Mariei Grosu în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo, se admite din alte motive, cu casarea hotărârii respective, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Contestația depusă de Maria Grosu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Achelina Ghenadie din 11.04.2025, adoptate în privința Mariei Grosu în baza art.47[1] alin.(1) CCo, se respinge ca fiind nefondată, cu menținerea fără modificării a actelor contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.